

Hakan perustaminen

Haukiniemen jalkapallojoukkueen keskuudessa oli jo monet vuodet hiljalleen keskusteltu rekisteröidyn urheiluseuran tarpeellisuudesta kylässämme. Suunnitelmat konkretisoituivat toiminnan asteelle siten, että maaliskuun 11. päivänä 1953 perustettiin Haukiniemen Haka ry ja päätettiin liittyä Suomen Palloliittoon. Seuran puheenjohtajaksi valittiin Martti Taskinen, varapuheenjohtajaksi Kalevi Airas, sihteeriksi Osmo Loikkanen ja rahastonhoitajaksi Leo Taskinen, sekä johtokuntaan heidän lisäksi Reino Liukko, Timo Vellonen ja Seppo Tiilikainen. Perustavassa kokouksessa, joka pidettiin Haukiniemen kansakoululla oli mukana koko se innostunut jalkapallokaarti, jonka tuossa edellisillä sivuilla mainitsin.

Seuran perustamisen jälkeen satsasimme kaikki voimamme kylän valtalajin, jalkapalloilun eteen. Osmo Loikkanen lähetettiin SPL:n valmentajakurssille Otaniemeen. Kolmipäiväistä kurssia veti SPL:n ensimmäinen päätoiminen päävalmentaja Aatos Lehtonen.

Kauteen valmistauduimme hyvin innokkaasti sen ajan valmentautumisopein. Kaksi kertaa viikossa kävimme Haukiniemen koululla kovassa jumpassa. Jumppaamaan meidät oli opettanut kylän aikaisempi opettaja Eero Kurho. Kovat jumpat veti useimmiten Leo Taskinen ehkä koko porukkamme sitkein jumppaaja. Kerran

viikossa oli lenkki-ilta ulkona ja pallon kanssa aloimme harjoitella jo lumien aikana, lampien jäillä ja juoksulenkeillämme maantiellä. Silloin ei tarvinnut maanteillääkään montaa kertaa autoa väistää.

Pohjakunto meillä oli vahva, sillä se oli saatu pelloilla työskentelystä ja rankoista metsätöistä kotitilojemme ja kotikyliemme metsissä. Ilmoittauduimme SPL:n Saimaan piirin 2. luokan piirisarjaan ja ensimmäinen virallinen sarjaottelumme oli SIU:n 2. joukkuetta vastaan Simpeleen kentällä toukokuun lopulla, helluntaina 1953. Voitimme ottelun 5 - 2.

Joukkueessa pelasivat seuraavat: maalivahtina Matti Loikkanen, puolustajina Timo Vellonen ja Esko Vellonen, tukilinjassa Martti Taskinen, Osmo Loikkanen ja Kalevi Airas, hyökkääjinä Kyösti Tuunanen, Erkki Airas, Reino Nikkonen, Tuomo Loikkanen, Erkki Partanen, Helmer Naukkarinen ja Seppo Tiilikainen. Joukkueen vakituiseen kalustoon kuuluneet Erkki Liukko ja Timo Tiilikainen olivat sotaväessä eivätkä saaneet lomaa. Huoltajina olivat mukana Leo Taskinen ja Reino Liukko. Senkin matkan, niinkuin monen muunkin matkan teimme Mikko Pesosen pienellä kuorma-autolla, johon olimme tehneet talkoilla kopin joukkueemme kirvesmiesten, Kyösti Tuunanen ja Helmer Naukkarisen johdolla.

Mainitsin tuossa äsken

matkustustavastamme, se tapahtui tosiaan enimmäkseen Pesosen Mikon pienellä Commer-kuorma-autolla. Se oli aikamoista matkan tekoa, kun otetaan huomioon lisäksi sen aikaiset tiet.

Muistan eräänkin Mikkeliin tehdyn matkan. Jo menomatalla oksensivat meistä kaikki muut paitsi Naukkarisen Helmer ja Airaan Kalevi. Kalle ja Hemppo naureskelivat meille muille, kun hyökkäsimme vuorotellen kopin peräovesta oksentamaan, että pojat tekee maantiehen keskiviivaa. Joukkue oli aivan poikki Mikkeliin saavuttuaan ja hävisimme Pallo-Kissojen 2. joukkueelle jotakin siinä 6 - 0 paikkeilla. Toinenkin ikimuistoinen pelimatka 1950-luvulta on säilynyt mielessäni, kun matkustimme samaan Saimaan piirin lohkon kuuluneen Lemminköiden vieraksi Lemmille. Matka alkoi Haukiniemestä linja-autolla Savonlinnaan, sieltä junalla Lauritsalaan, jossa joukkue majoittui yöksi Arvo Loikkasen saunaan, josta matka jatkui seuraavana aamuna Arvon kuorma-auton avolavalla Lemmille.

Pelin pelattuamme matka tapahtui samalla tavalla takaisin. Muistan, että oli hiukan alakuloisuutta tulomatalla, koska kaiken muun vaivan lisäksi hävisimme ottelumme. Siinä ottelussa Kalevi Airaalta särkyi olkapää pahasti.

Niihin aikoihin Kalevin isä Jaakko Airas kalasti ammatikseen. Kalevi oli isänsä apulaisena ja tuo paha loukkaantuminen esti

hänen soutumahdollisuutensa. Silloin urheilijapojat auttoivat kaveriaan. Kävimme vuoron perään Jaakon apuna pyydyksillä monen viikon aikana. Se oli toisaalta mukavaakin; pötkötellä matkat edestakaisin keskimoottoripaatisia Linnosaaren vesille, sillä ainoastaan siellä soudettiin mukana olleella veneellä pyydyksen luota toisen luo. Muistan vieläkin kuinka ihanasti nukutti aamuyöstä, kun ajelimme Heinharjun niemeen aamuauringon lämmittäessä hytin ikkunan läpi ja veneen täristessä keskimoottorin hitaista ja rauhallisista iskuista. Sillä tavoin urheilijapojat auttoivat kaveriaan; Kallen käsi sai rauhassa parantua eikä Airaitten elinkeino kärsinyt. Se oli sen ajan pelaajien vakuutusturvaa, todellista keskinäistä vakuutusturvaa.

Monia muitakin erikoisia pelimatkoja suoritimme, mm. Heinäveden Malkkilassa kävimme pelaamassa monena kesänä. Pelit siellä pelattiin Säynekosken kentällä Nekin matkat vei koko päivän sillä oli mm. auton vaihto mennessä tullen Viljolahdella. Siellä meitä pidettiin kuin piispaa pappilassa, ruokailustamme piti huolen Liukon poikien tati, Säynekosken Tiilikaisen talon emäntä Kaisa Tiilikainen, syntyjään Haukiniemen Liukkoja, jotka ovat kuuluisia vieraanvaraisuudestaan.

Matkaan kuului myös Tappuvirran lossin ylittäminen kumpaankin suuntaan. Lossi oli silloin kapulavetoinen ja sitä olivat usein kuljettamassa lossari Kalle Puurtisen komeat tytöt. Silloin oli tyttöillä innokkaita auttajia. Muistan, että erikoisesti Vellosen Esko ja

Liukon Erkki olivat hyvin innokkaita tarttumaan tyttöjen avuksi lossin vetokapulan varteen. Mutta jalkapalloilijathan ovatkin aina olleet herrasmiehiä.

Enonkosken Pyrintöä vastaan pelasimme myös usein. Heidän kotikenttensä ennen kuin Enonkoskelle valmistui keskusurheilukenttä, oli Kangassaarella. Se oli Väinö J. Pelkosen maihin kuulunut vanha, kalteva viljelyspelto.

Pinnaltaan se oli kohtalaisen tasainen, mutta leveyssuunnassa se heitti 50 metrin matkalla varmasti kaksi metriä. Alalaidan puolustaja, sivutukimies ja laitahyökkääjä oli aika liemessä pelin aikana. Tosin siinä kaikki laitamiehet saivat maistaa kaltokentän raskautta, sillä puolten vaihto tasoitti rasituksen.

Kun Enonkosken keskusurheilukenttä valmistui, pelasimme myös siellä hyvin paljon otteluja Pyrintöä vastaan. Kolmensadan metrin juoksuradan sisään ahdettu kenttä oli mitoiltaan 80 x 40 metriä ja siis aika ahdas pelata. Muistan sieltä omakohtaisena kokemuksena, kuinka nopeasti silmä voi mennä umpeen loukkaantumistapauksessa. Törmäsin ilmataistelussa enonkoskelaispelaajan kanssa päät vastakkain ja otsanahka putosi silmän päälle sillä hetkellä. Olin toissilmäinen monta viikkoa. Eikä se paljon lohduttanut, kun katsomosta kuului Pekka Massisen, enonkosken huutokuoron johtajan huuto: "Osmo tule pois sieltä, sie out jo osas suanu".

Nojamaan Nopsa oli eräs joukkue, jota

vastaan pelasimme monia otteluja joka kesä. Nojamaan joukkueen kapteeni oli jo silloin hyvin innokas urheilumies, nykyinen SVUL:n Suur-Savon piirin puheenjohtaja Aatto "Atu" Valkokivi.

Myöskin naapurikylä, Juvola, oli usein meidän harjoitusvastustajamme. Siellä oli innokkaita pelaajia Pentti Taskisen komennossa. Pentti, joka oli Juvolan maalivahti, johti peliä maalivahtien äänekkääseen tapaan. Muistan eräänkin pelin, jonka jossakin vaiheessa Pentti huusi hirmu kovalla äänellä "vahtikee Kalle Airasta, Lassi Huomanni, tule kentälle". Lassi oli vähän myöhästynyt peliin tullessaan ja Pentin komennon kuultuaan hyppäsi pyöränsä selästä suoraan kentälle. Lahesäpiti jäivät housunpunteihin, mutta ei se mitään pelissä haitannut sen enempää kuin päähän jäänyt vilttihattukaan. Pääpeli ei tosin kuulunutkaan niihin Lassin parhaimpiin pelitaitoihin.

Piirisarjan 2. luokassa pelasimme vaihtelevalla menestyksellä, kunnes sitten vuonna 1958 saavutimme sarjan mestaruuden. Ratkaisu tapahtui ihan viimeisessä ottelussa Otavan Viestiä vastaan. Lokakuussa tapahtuneen lumisateessa pelatun ottelun voitimme monien erikoisten vaiheiden jälkeen numeroin 6 - 4. Ottelu ratkesi vasta toisen jatkoajan jälkeen. Koska olimme ennen ottelua tasapisteissä, piiri määräsi, että ottelussa on pelattava niin monta jatkoaikaa kuin tarvis vaatii. Silloin ei tunnettu rangaistuspotkukilpailua, vaan sijoitus ratkaistiin pelaamalla. Sitä makeammalle voitto sitten maistui. Muistan,

kuinka huutosakin johtaja Leo Taskinen huudatti yleisöä vielä Koulunrinteessäkin, kun pyöräilimme kotiin.

Haukiniemen Haka ry:n ensimmäinen, perustavassa kokouksessa Haukiniemen kansakoululla maaliskuun 11. päivänä 1953 valittu johtokunta vasemmalta lukien:

Martti Taskinen puheenjohtaja, Osmo Loikkanen sihteeri, Kalevi Airas varapuheenjohtaja, Leo Taskinen rahastonhoitaja ja johtokunnan jäsenet Reino Liukko, Timo Vellonen ja Seppo Tiilikainen.

Hiesun kentälle

Silloin oli jo siirrytty Hiesun kentälle. Tein v. 1953 Säämingin urheilulautakunnassa esityksen, että kunta ostaisi Tiisanmäen Löppösiltä kenttäalueen Haukiniemen seudun uudeksi urheilukentäksi. Hanke eteni ripeästi. Kunta osti kenttäalueen v. 1954 ja kentän rakennustyötkin edistyivät nopeasti. Kenttä valmistui v. 1957 lopulla käyttökuntoon.

Hiesun kentällä vuonna 1958 saavutti Haukiniemen Haka II lk:n piirinmestaruuden joukkueella: Matti Laurio mv, Esko Vellonen op, Matti Loikkanen vp, otm Kalevi Airas, ktm Osmo Loikkanen, vtm Timo Vellonen, olh Erkki Vajanto, ovh Reijo Koponen, kh Mikko Sallinen, vvh Heikki Liukko, vlh Erkki Liukko. Heti näiden vuosien jälkeen joukkueessa pelasivat sitten Iiro Toiviainen, Vesa Ahokas, Aulis Liukko, Matti Pehkonen, Erkki Vellonen ja Aimo Kaartinen. Joinakin vuosina osallistuimme myöskin Suomen Cupiin, jossa menestyksemme ei ollut erikoinen. Kerran pääsimme ensimmäiselle varsinaiselle kierrokselle, jolla kierroksella SIU pudotti meidät tylysti jatkosta numeroin

6 - 2 Hiesun kentällä. Olen vieläkin ylpeä, kun sain toimia koko ajan, yli kymmenen vuotta, sen joukkueen kapteenina.

Sota-aikaan, vuosina 1939 - 1942 syntyi Haukiniemeen seuraava isompi poikarypäs. Se poikaporukka pelasi B-juniori-ikäisenä hyviä kausia ollen vuonna 1956 piirisarjan toiseksi paras Mikkelin Palloilijoiden jälkeen. Olisi varmasti voittanutkin sarjansa, ellei MP:n valmentaja, joka oli määrätty ratkaisuootteluun tuomariksi, olisi vetänyt niin räikeästi omaan joukkueeseensa päin. Muistan vieläkin, että silloin kävimme Särkijärven kentällä kuumana. Vuohelaisen Ville oli vähällä saada selkäänsä.

Haukiniemen poikaporukka Matti Laurio, Heikki Liukko, Aulis Liukko, Erkki Vellonen, Matti Pehkonen, Esko Hiltunen, Reino Muhonen, Matti Partanen ja Pertti Loikkanen saivat Ahvensalmelta hyvää täydennystä. Sieltä tulivat Mikko Sallinen, Reijo Koponen ja Aulis ja Antti Puustinen joukkueeseen. Tämä joukkue pohjana, ensimmäisestä joukkueesta olivat mukana enää ainoastaan

Matti Loikkanen, muodostui sitten seuran tähän asti paras ryhmä, kun lisäksi 1950-luvun vaihteen kahtapuolen syntyneet pojat tulivat joukkueeseen mukaan. Nämä nuoret 16 - 20-vuotiaat pelaajat Toivo ja Jouko Kauppinen, Aimo Kaartinen, Pauli Liukko, Risto Ripatti, Risto Muhonen, Vesa Laurio ja Ossi Loikkanen toivat joukkueeseen nuorekasta yritteliäisyyttä ja kehittynyttä tekniikkaa. Heistä muodostuikin vuosien mittaan joukkueen kantava runko. Se kuusikymmentäluvulla pelannut joukkue pelasi piirisarjassa ja karsintasarjan voitettuaan aluesarjassa. Aluesarjassa, silloisessa 4. divisioonassa olimme kaudella 1967 vuorotellen sarjajohdossa Varkauden Työväen Palloilijoiden kanssa. Ratkaisuoittelussa 17.9.1967 Varkaudessa hävisimme kuitenkin 0 - 5 ja VARTP nousi 3. divisioonaan, silloiseen maakuntasarjaan.

Muutamia vuosia pelattiin vielä tällä joukkueella, mutta sitten joukkue hajosi, jotkut lähtivät koettamaan siipiään ylempiin sarjoihin, osa pojista lähti lukemaan ja osa lopetti pelaamisen jne.

Olen tähän valokopioinut yhdistelmäkortin
seuran otteluista vuodelta 1967, juuri siltä
vuodelta, jolloin olimme aluesarjassa
kakkoslialla VARTP:n jälkeen.

Vuonna 1967 pelattujen ottelujen - År 19 spelade matchers

YHDISTELMÄ - SAMMANDRAG

Seura | Förening: Uusikaupunkien Hokka Joukkue | Lag: I
Otteluluokka | Tävl. klass: II Sarjasijoitus:
Jalkapallo | Fotboll, Jääpallo | Bandy Placering i serien:
Joukkueen kapteeni | Lagkapten: Paavo Leikkonen

Ottelun päivämäärä Matchdatum	Pelikenttä Spelman	Kilpailuottelut Tävl. matcher		Ystävyyso ottelut Vänskaps- matcher	Vastustaja Motståndare	Tulos Resultat		Tuomari Domare	N:o	Pelajain nimi Spelarens namn																								Huomautuksia Anmärkningar				
		Läiön Förbundets	Piirin Distriktets			Lopputulos Fulltid	Puoliaika Halvud			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24					
30.4	Hiekka				STPS	1-2	1-2	J. Leikkonen		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
5.5	"			X	"	1-5	1-4	J. Leikkonen		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
21.5	"	X			JuPS	3-2	2-1	L. Ropponen		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
27.5	"		X		KuP	1-0	1-0	P. Teijonmaa		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		
25.5	"	X			Niemelä	5-1	3-0	A. Fjällinen		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		
2.6	"	X			STPS	4-1	1-0	P. Teijonmaa		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		
8.6	Nurmi	X			JMP	2-1	1-1	A. Fjällinen		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
16.6	Hiekka	X			VartP	3-2	2-1	P. Teijonmaa		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		
4.8	Nurmi			X	Ke22	4-1	1-0	P. Leikkonen		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
17.8	Hiekka			X	"	10-4	6-2	"		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
20.8	Nurmi	X			JuPS	3-3	2-2	Tuohimäkelä M. Mobergen		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
27.8	Hiekka	X			Niemelä	5-0	3-0	P. Teijonmaa		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
1.9	"			X	KePoracito	12-1	5-0	J. Leikkonen		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
3.9	Nurmi	X			STPS	2-3	0-0	L. Ropponen		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
10.9	Hiekka	X			JMP	3-3	3-3	"		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		
17.9	Nurmi	X			VartP	0-5	0-1	"		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		
Otteluja yhteensä Summa matcher		10	1	5			Otteluja yhteensä Summa matcher			16	16	11	7	16	16	15	16	6	15	16	7	15	1	4														

Vuoden lopputulos | Årets slutresultat: voittoja | segrar: 10, tasapelejä | oavgjorda matcher: 2, häviöitä | förlorade matcher: 4, maalit | målsiffror: 59-34

Juha Leirivaara oli tämän joukkueen pelaajavalmentaja useamman kauden ajan. Juha, lahjakas palloilija oli tullut meille SAPKO:sta, jossa hän oli pelannut jalkapalloa ja jääkiekkoa aivan nappulaiästä lähtien. Hän olikin liro Toiviaisien lisäksi ainoa sen aikaisissa joukkueissa pelannut kaveri, joka ei asunut Haukiniemessä. Ahvensalmen ja Juvolan pojat laskettiin omaan kylään kuuluviksi.

Poikien kanssa pihossa ja koulussa olivat myös kylän tytöt tottuneet ja oppineet pelaamaan jalkapalloa, jotkut taitavimmat jopa paremmin kuin monet pojat. Kun 1960-luvun lopulla ja siinä vuosikymmenen vaihteen tienoilla mimmijalkapalloilu oli muoti-ilmiö Suomessa, oli oikeastaan aika luontevaa, että Haukiniemen tytöt tarttuivat siinäkin tositoimiin ja perustivat joukkueen. Priimusmoottorina asiassa oli seuran silloinen tarmokas ja taitava sihteeri Tuula Kauppinen. Tuula kokosi joukkueen, joka pelasi hyviä otteluja monia naispuulaakijoukkueita vastaan. Myöhemmin joukkue yhdistyi sitten SAVPAttariin, mutta Hakan tytöt olivat senkin joukkueen ydin, ja joukkue pelasi monia menestyksellisiä kausia naisten piirisarjassa sekä lukuisia ystävyysotteluita. Tähän ensimmäiseen joukkueeseen kuuluivat seuraavat mimmit: Katariina Caven, Maija Kaartinen, Arja Tuunanen, Marja-Leena Ripatti, Ritva Pehkonen, Eira Taskinen, Virpi Taskinen, Aino Laurio, Marja-Leena Laurio, Tuula Kauppinen, Marja-Liisa Kauppinen, Sirkka Kauppinen, Ritva Poutanen, Marke Nikkonen, Anne Nikkonen, Erja Matilainen ja Mirja Kelokaski.

Urheiluseuratoimintaan liittyy etenkin pienellä paikkakunnalla tiettyjä aaltoliikkeitä. Niin kävi Haukiniemessäkin. Näiden joukkueiden jäsenistä osa muutti uuteen ammattiin muualle, osa nuorista lähti lukemaan ja joku vanhemmista lopetti pelaamisen. Joukkueita ei enää saatu kasaan. Jotkut halusivat kokeilla kykyjään ylemmissä sarjoissa ja menestyivätkin ihan hyvin. Kauppisen veljekset Toivo ja Jouko sekä Loikkasen veljekset Ossi, Tuomas ja Pekka pelasivat 3. ja 2. divisioonan tasolla SAPKO:ssa ja STPS:ssä. Ossi Loikkanen liittyi sitten KUOPION PALLOSEURAAAN ja saavutti siellä kaksi SUOMEN MESTARUUTTA. Hänet kutsuttiin kerran Suomen jalkapallomaajoukkueeseen ja valittiin vuonna 1979 mestaruussarjan avainpelaajaksi. Ossi lopetti samana vuonna pelaamisen mestaruussarjatasolla. Pekka Loikkanen pelasi myös kaksi kautta KUPS:ssa ja sen jälkeen muutamia kausia TAMPEREEN PALLOVEIKOISSA ja JOUTSENON KULLERVOSSA. Tuomas Loikkasen peliura jatkuu 3. divisioonan SIMPELEEN URHEILJOISSA. Toivo Kauppinen tunnettiin uransa aikana eräänä 2. divisioonan varmimmista ja ulottuvaisimmista liberoista. Jouko Kauppinen pelasi pitkän uran erittäin varmanäppisenä ja aina kaikkensa yrittäneenä maalivahtina. Voikin täydellä syyllä sanoa, että "Jonne" on Savonlinnan seudun kaikkien aikojen paras maalivahti.

Seuramme parhaiden jalkapalloilijoiden joukkoon kuuluu myöskin Ahvensalmen poika Mikko Sallinen. Tämä erittäin lahjakas

palloilija keksittiin silloin, kun seuran B-junnujoukkue oli parhaimmista vedossaan. Pitkäraajaisena, ulottuvana pelaajana tämä meidän 1960-luvun alun keskushyökkääjä niitti mainetta maalintekijänä, joka tekee maalin mistä asennosta tahansa. Muistan eräänkin pelin Kulennoisissa, jonka voitimme 8 - 0. Kuvaavaa Mikon maineelle maalintekijänä oli erään KUP:n pelajan kysymys pelin jälkeen: "Paljonko me hävisimme, montako maalia sie Mikko teit?" Seitsemän maalia Mikko siinäkin pelissä teki.

Naisjalkapalloilijoista Tuula Kauppisen pelaajaura kulki kaikkein korkeimmalle. Tuulan muutettua Helsinkiin hän liittyi HELSINGIN JALKAPALLOKLUBIN mimmeihin. Hän saavutti siinä joukkueessa kolme SUOMEN MESTARUUTTA ja oli ensimmäisessä Suomen naisten jalkapallomaajoukkueessa. Maajoukkueessa hän pelasi useampana vuotena. Aktiiviuransa lopetettuaan Tuula toimi ensin HJK:n poikajuniorijoukkueen valmentajana ja nykyisin hän valmentaa HJK:n tyttömimmejä. Hänen toimimisensa poikajoukkueen valmentajana on meistä ollut täysin luonnollista, sillä muistamme, kuinka tarmokas Tuula oli toimiessaan Hakan sihteerinä ja rahastonhoitajana. Hänessä on jotakin luontaista innostajaa ja auktoriteettia, jolla saa pojatkin mukaan toimintaan ja uskomaan itseensä.

Joukkueeseen kuulunut Aino Laurio innostui Helsinkiin muutettuaan pyöräilystä ja onkin siinä lajissa voittanut viime vuosina kaksi SUOMEN MESTARUUTTA.

1970-luku oli siis hiljaisempaa toiminnan aikaa seuralle, tosin nappulajalkapalloilua ja nappulakiekkoilua harrastettiin. Näissä nappulajoukkueissa pelasi monia sitten myöhemmin Savonlinnan seurojen joukkueissa pelanneita palloilijoita, moni sen aikainen Hakan nappulapelaaja löytyi myös korkeammalta sarjatasolta. Loikkasen veljeksistä Tuomas ja Pekka, Ojasalon veljeksistä Jyri, Jyrki, Janne ja Jari, Osmo Konttinen, Jouni Mutikainen, Timo Loikkanen, Kimmo Nikkonen, Hannu ja Jouni Taskinen, Esko Kauppinen, Reijo ja Keijo Nikkonen, oli loistava nappulaporukka.

Silloin oli helppoa joukkueiden liikuttelemisessa. Vanhemmat olivat auliisti mukana antamassa pelaajille pelikyytejä. Sorssalon veljesten isoisä, Artturi Ojasalo, vanha suojeluskuntaurheilija, oli eräs innokkaimmista pelaajien kyyditsijöistä. Hän oli aina valmis tuomaan Juvolan pojat harjoituksiin ja peleihin. Pelimatkoja olikin ympäri vuoden, sillä nämä samat pojat pelasivat myös jääkiekkoa.

Myös puulaakisarjoihin osallistuttiin. Vuonna 1973 voittiin Savonlinnan jalkapallopuulaakisarjan C-luokan mestaruus. Joukkue pelasi nimellä "Haukiniemen Agraarit". Hiihtokilpailuja ja joitakin yleisötalaisuuksia järjestettiin. Vuonna 1978 alettiin taas voimakkaammin toimia ja 1980-luvun alkuvuosina mentiin jo mukaan Saimaan piirin jalkapallosarjoihin. Vuosina 1980 - 1983 oltiin mukana SPL:n 5. divisioonassa sijoittuen sijoille 4 - 6 eri vuosina. Silloin puuhamiehinä toimivat Olli

Loikkanen, Juha Saunisto ja Toivo Kauppinen, joka oli palannut ylemmiltä sarjatasoilta jäähtytteleeseen. Pelaajaluettelosta näkyy tuttujen jalkapallosukujen nimiä: Jouni Taskinen, Kari Partanen, Asko ja Jukka Vellonen, Kimmo Nikkonen, Jukka Laurio sekä joitakin savonlinalaisia nimiä kuten Heikki Ruohoaho ym. Joukkueen pelaaja-valmentaja oli Juha Saunisto ja huoltaja-joukkueenjohtajana toimi Toivo "Jussi" Pehkonen. Merkittävä saavutus joukkueelle oli Savonlinnan puulaakimestaruuden voittaminen v. 1982.

Kun katselee seuran silloisen sihteerin Juha Sauniston laatimaa joukkueen pelaajakorttia vuodelta 1983, huomaa, että 19 rekisteröidystä pelaajasta peräti yksitoista oli kylän ulkopuolelta Savonlinnan keskustasta. Ei siis ollut mikään ihme, että heräsi ajatus voimien yhdistämisestä naapuriseuran Karvilan Kivekkäiden kanssa. Yhteistoiminta toteutuikin sitten seuraavana vuonna jollakin tavoin. Hakan toiminta jatkui tosin muuten ennallaan, mutta virallisiin jalkapallosarjoihin ei sen jälkeen ole osallistuttu. Viimeisimmän Savonlinnan puulaakijalkapallomestaruuden Haukiniemen Haka voitti viime kesänä 1992.

Hakan joukkue kuvattuna Hiesun kentällä syksyllä 1958 sen voitettua juuri ratkaisuoittleussa Otavan Viestin. Voitollaan joukkue saavutti SPL:n Saimaan piirin II-luokan piirinmestaruuden.

Piirinmestarit: alarivi vasemmalta Esko Vellonen op, Matti Laurio mv, Matti Loikkanen vp, Keskiri Kalevi Airas otm, Osmo Loikkanen ktm, Timo Vellonen vtm, yläarivi Erkki Vajanto olh, Mikko Sallinen kh, Reijo Koponen ovh, Heikki Liukko vvh ja Erkki Liukko vlh.

Hakalla oli mainio joukkue myös 1960-luvulla. Silloin oltiin aivan hilkulla nousta maakuntasarjaan, nykyiseen 3-divisioonaan. Kovin kilpakumppanimme VARTP voitti kuitenkin lohkon kahden pisteen erolla meihim ja jäimme edelleen aluesarjaan, nykyisin sitä sanotaan 4-divisioonaksi.

Vuoden 1967, parhaimman kesän joukkue huoltajineen: vasemmalta yläriivi Osmo Loikkanen, Juha Leirivaara, Matti Laurio, Erkki Vellonen, Ossi Loikkanen, Risto Muhonen, Matti Loikkanen, Kauko Ikonen, Martti Taskinen.

Alarivi Toivo Kauppinen, Aulis Liukko, Jouko Kauppinen, Pauli Liukko, Aimo Kaartinen.

Pienen hiljaisen kauden jälkeen Haka aloitti taas pelata sarjassa kesällä 1978. Kuva on Hiesulta ensimmäisestä 5-divisioonan ottelusta Ylämaan Pyrkijöitä vastaan. Huomaa Hakan pelaajien Olli ja Ossi Loikkasen ja Osmo Konttisen päällä olevat pelipuvut. Ne oli lahjoittanut Mainostelevisio ja Aurayhtiöt.

Hakan mimmit menestyivät hyvin sarjaotteluissaan 60-luvun lopulla. Mimmijoukkue valokuvattuna vanhaa joukkuetta vastaan käymänsä ottelun jälkeen 19.6.1993 Hiesulla.

Kuten kuvasta näkyy mimmit ovat säilyttäneet miehiä paremmin viehättävyytensä.

Joukkueen jäsenet: yläriivi vasemmalta (suluissa uusi nimi) Arja Tuunanen, Ritva Poutanen, Maija Kaartinen, Tuula Kauppinen, Maija Pehkonen (Naukkarinen), Ulla Kaartinen.

Alarivissä vasemmalta Marjukka Loikkanen, Marja-Leena Laurio, Katariina Caven (Luukkanen), Ritva Pehkonen (Loikkanen), Sirpa Nikkonen.

Kuvasta puuttuu ottelussa pelannut Eira Taskinen (Natunen).

Vuosia on on vierinyt neljäkymmentä. Vanha joukkue valokuvattuna Hiesulla kesällä 1993, Hakan mimmejä vastaan pelatun ottelun jälkeen.

